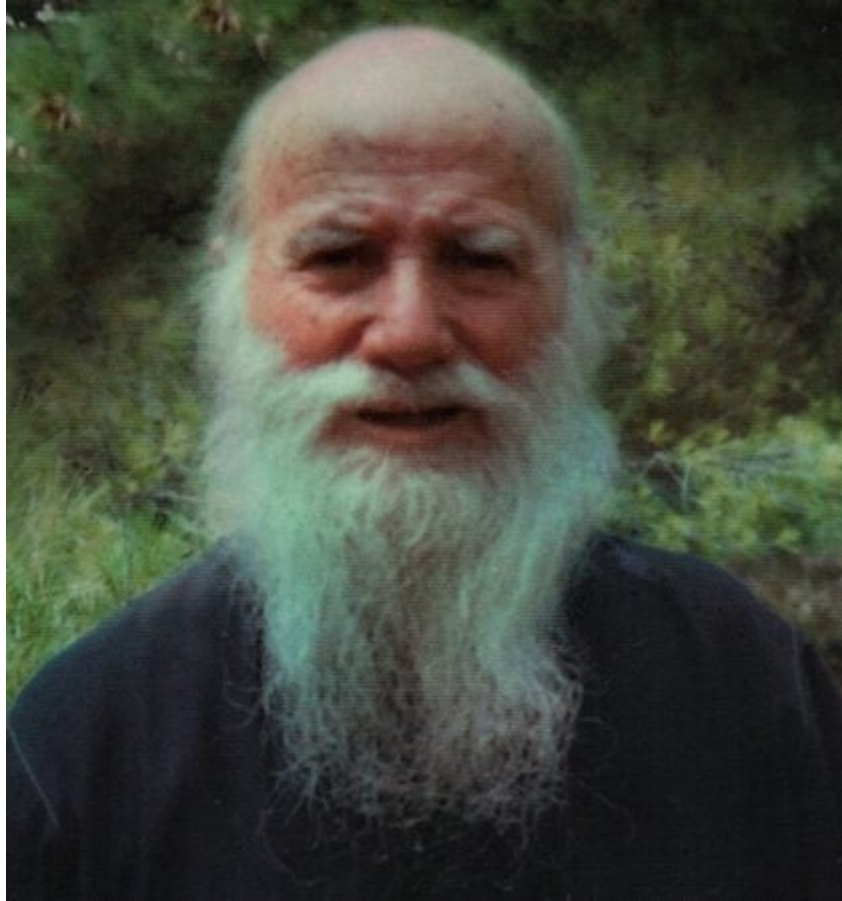

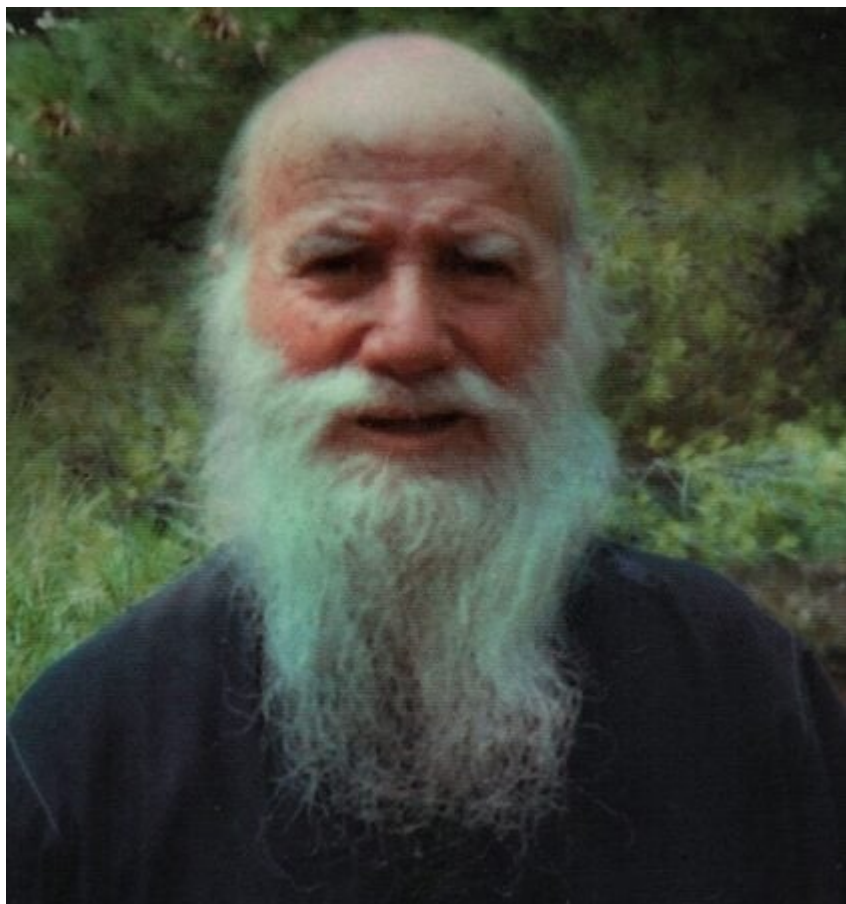
11 Δεκεμβρίου 2022

Ἀντιμετώπιση τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀπόκτηση τῆς Θείας χάριτος (Ἅγιος Πορφύριος (Μπαϊρακτάρης))

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη
πίστη](#)

Πολλή ωφέλεια ἔχομε ἀπ' τὶς ἀσθένειες, ἀρκεῖ νὰ τὶς ὑπομένομε χωρὶς γογγυσμὸ καὶ νὰ δοξάζομε τὸν Θεὸ ζητώντας τὸ ἔλεός Του.

Οἱ ἀσθένειές μας βγάζουν σὲ καλὸ, ὅταν τὶς ὑπομένομε ἀγόγγυστα, παρακαλώντας τὸν Θεὸ νὰ μᾶς συγχωρήσει τὶς ἀμαρτίες καὶ δοξάζοντας τὸ ὄνομά Του.

Ὅταν ἀρρωστήσομε, τὸ θέμα δὲν εἶναι νὰ μὴν πάρομε φάρμακα ἢ νὰ πᾶμε νὰ προσευχηθοῦμε στὸν Ἅγιο Νεκτᾶριο.

Ὅταν εἴμαστε ἀρρωστοὶ ξέρετε τί πρέπει νὰ κάνομε; Νὰ παρακαλᾶμε τὸν Θεὸ νὰ συγχωρήσει τὶς ἀμαρτίες μας. Κι ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ θὰ τὸν παρακαλᾶμε πονεμένοι καὶ ταπεινωμένοι, θὰ μᾶς συγχωρήσει τὶς ἀμαρτίες καὶ θὰ μᾶς κάνει καλὰ καὶ στὸ σῶμα.

Ἄλλὰ προσέξτε! Νὰ μὴν προσεύχεστε μὲ ὑστεροβουλία, νὰ μὴ λέτε, «Θεέ μου, συγχώρησε τὶς ἀμαρτίες μου» καὶ τὸ μυαλό σας νὰ εἶναι προσκολλημένο στὴ σωματικὴ σας ἀσθένεια. Μία τέτοια προσευχὴ δὲν θὰ ἔχει ἀποτέλεσμα.

Ὅταν προσεύχεστε, νὰ ξεχνᾶτε τὴ σωματικὴ σας ἀρρώστια, νὰ τὴν ἀποδέχεσθε σὰν κανόνα, σὰν ἐπιτίμιο γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν σας. Γιὰ τὰ παραπέρα μὴν ἀνησυχεῖτε· ἀφήστε τα στὸν Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς ξέρει τὴν δουλειά Του.

Πρέπει νὰ ξέρομε καὶ τὸ ἄλλο μυστικὸ· ν' ἀγωνιστοῦμε ν' ἀποχτήσομε τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ. Τὰ ἄλλα θὰ μᾶς τὰ διδάξει ἡ χάρις, δηλαδὴ τὸ πῶς

θα ἀφεθοῦμε στὸν Χριστό.

Ἐμεῖς, δηλαδή, περιφρονοῦμε τὴν ἀσθένεια, δὲν τὴ σκεπτόμαστε, σκεπτόμαστε τὸν Χριστὸ ἀπαλά, ἀνεπαίσθητα, ἀνιδιοτελῶς κι ὁ Θεὸς κάνει τὸ θαῦμα Του πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς μας.

Ὅπως λέμε στὴν Θεία Λειτουργία, «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Ἀλλὰ πρέπει νὰ θέλομε νὰ περιφρονήσομε τὴν ἀσθένεια. Ἄν δὲν θέλομε, εἶναι δύσκολο· δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε «τὴν περιφρονῶ».

Κι ἔτσι, ἐνῶ νομίζομε ὅτι τὴν περιφρονοῦμε κι ὅτι δὲν τῆς δίνομε σημασία, ἐμεῖς τῆς δίνομε, τὴν ἔχομε στὸ μυαλό μας συνέχεια καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἔχομε μέσα μας μία ἡρεμὴ κατάσταση.

Καὶ αὐτὸ θα σᾶς τὸ ἀποδείξω. Λέμε: «Πιστεύω ὅτι θα μὲ θεραπεύσει ὁ Θεός. Δὲν παίρνω φάρμακα. Ἔτσι θα τὸ κάνω, θα μείνω ὅλη νύκτα ἄγρυπνος καὶ θα Τὸν παρακαλέσω γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Θα μ' ἀκούσει ὁ Θεός».

Προσευχόμαστε ὅλη τὴ νύκτα, παρακαλοῦμε, δεόμαστε, ζητᾶμε, φωνάζομε, ἐκβιάζομε τὸν Θεὸ κι ὄλους τοὺς ἀγίους νὰ μᾶς κάνουνε καλά. Ἐκβιάζομε μέρα καὶ νύκτα. Τρέχομε ἀπο ἴδω κι ἀπο ἴκει.

Ἔ, δὲν δείχνομε μὲ ὅλα αὐτὰ, ὅτι δὲν τὴν ἔχομε περιφρονήσει τὴν ἀρρώστια;

Ὅσο ἐπιμένομε καὶ ἐκβιάζομε τοὺς ἀγίους καὶ τὸν Θεὸ νὰ γίνομε καλά, τόσο ζοῦμε τὴν ἀρρώστια μας. Ὅσο ἐνδιαφερόμαστε νὰ τὴ διώξομε, τόσο τὴ ζοῦμε. Γι' αὐτὸ δὲν γίνεται τίποτα κι ἐμεῖς ἔχομε τὴν ἐντύπωση ὅτι θα γίνει ὅπωςδήποτε ἓνα θαῦμα. Κι ὅμως, στὴν πραγματικότητα, δὲν τὸ πιστεύομε κι ἔτσι δὲν γινόμαστε καλά.

Προσευχὲς κάνομε, δὲν παίρνομε φάρμακα· ὅμως δὲν ἡρεμοῦμε καὶ τὸ θαῦμα δὲν γίνεται. Μὰ θα πεῖς: «Δὲν πῆρα τὸ φάρμακο, πῶς δὲν πιστεύω»; Κι ὅμως, στὸ βάθος ὑπάρχει μέσα μας ἀμφιβολία καὶ φόβος καὶ σκεπτόμαστε: «Ἄραγε θα γίνει αὐτό»;

Ἐδῶ ἰσχύει τὸ Γραφικό: «Ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἶπητε ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται».

Όταν ή πίστη είναι πραγματική, είτε παίρνεις φάρμακο είτε δέν παίρνεις θά ένεργήσει. Καί μέ τούς γιατρούς καί τά φάρμακα ό Θεός ένεργεί.

Λέγει ή «Σοφία Σειράχ»: «Τίμα ίατρών πρòς τàs χρείας αύτοϋ τιμαίς αύτοϋ. Καί γάρ αύτòν έκτισε Κύριος. Κύριος έκτισεν έκ γής φάρμακα, καί άνήρ φρόνιμος οϋ προσοχθειϊ αύτοίς. Καί ίατρῶ δòς τόπον, καί γάρ αύτòν έκτισε Κύριος. Καί μη άποστήτω σου. Καί γάρ αύτοϋ χρεία».

Είμαι, όμως, έγωισμός, πονηρή ένέργεια, νά νομίζετε ότι ό Θεός θά κάνει, κατ' έξαίρεσιν άπό τούς πολλούς, θαυματουργική έπέμβαση σέ σάς καί νά άρνείσθε τήν ίατρική βοήθεια. Ό Θεός κάνει θαύματα καί τώρα, άλλα έσείς δέν πρέπει νά τò προσδοκάτε για τόν έαυτόν σας.

Άλλωστε καί μέσω τῶν γιατρῶν ό ίδιος ό Θεός ένεργεί. Όταν άρρωσταίνουμε, για νά μην κάνομε λάθη, πρέπει νά ακολουθοϋμε καί τες οδηγίες τής ίατρικής καί τής λογικής. Πάνω άπ' όλα, όμως, ν' ακολουθοϋμε τò θέλημα τοϋ Θεοϋ καί νά έχομε έμπιστοσύνη στήν άγάπη Του.

Όλο τò μυστικό είναι ή πίστη· άδιάκριτη, άπαλή, άπλή καί άφελής. «Έν άπλότητι καί άφελότητι καρδίας». Δέν είναι θέμα έπιβολής. Τήν «έπιβολή» μπορεϊ νά τήν έχει ένας φακίρης -αύτή ή λέξη δέν άκούγεται καλά.

Νά έχομε πίστη ότι ό Θεός μάς ύπεραγαπά κι ότι θέλομε νά γίνομε δικοί Του. Γι' αύτò έπιτρέπει τες ασθένειες, μέχρι νά παραδοθοϋμε μ' έμπιστοσύνη σ' Αύτόν.

Πηγή: agiazoni.gr